Grafy i Sieci. Sprawozdanie 3.

SK11 Kolorowanie grafu za pomocą przeszukiwania z tabu.

Michał Aniserowicz, Jakub Turek

Temat projektu

SK11 Kolorowanie grafu za pomocą przeszukiwania z tabu.

Dokumentacja kodu źródłowego

Kod źródłowy projektu został stworzony w języku Python. Program jest kompatybilny z wersją 2.7.x interpretera. Aplikacja testowana była w Pythonie w wersji 2.7.5, pod kontrolą systemu OS X 10.9 (Mavericks). Do uruchomienia testów jednostkowych wymagane jest zainstalowanie biblioteki Mock¹ w wersji 1.0.1.

Ogólna struktura kodu źródłowego została przedstawiona na poniższym diagramie.

```
aspiration\_criteria
__aspiration_criteria.py
evaluation
__cost_evaluator.py
graph
  _graph_cloner.py
 _node.py
 \_ node\_iterator.py
input
  _dimacs_input_reader.py
  _input_reader.py
 __input_reader_factory.py
memory
__memory.py
permutation
  _color_permutator.py
 _fast_color_permutator.py
progress

__ progress_writer.py
search
search_performer.py
stop_criteria
__stop_criteria.py
test
validation
  _coloring_validator.py
  _connection_validator.py
```

 $^{^{1}\}mathrm{Biblioteka}$ została wcielona do specyfikacji języka począwszy od wersji 3.3.

Reprezentacja grafu

Graf reprezentowany jest z wykorzystaniem klasy Node reprezentującej wierzchołek. Ponieważ, z założenia, aplikacja operuje wyłącznie na grafach spójnych nie ma znaczenia, od którego wierzchołka rozpoczynamy analizę struktury.

```
class Node:
  0 = bT
 def __init__(self, color=None,
   node_id=None, previous_color=None):
    self.edges = []
    self.color = color
    if node_id is not None:
      self.node_id = node_id
      self.node_id = Node.Id
      Node.Id += 1
    self.previous_color = self.color
    if previous_color is not None:
      self.previous_color = previous_color
 def add_edges(self, nodes):
    for node in nodes:
      if node not in self.edges:
        self.edges.append(node)
      if self not in node.edges:
        node.edges.append(self)
 def iterator(self):
   return NodeIterator(self)
 def get_node_of_id(self, node_id):
    for node in self.iterator():
      if node.node_id == node_id:
        return node
 def node_count(self):
   return sum(1 for _ in self.iterator())
 def get_colors_count(self):
    colors = set()
   for node in self.iterator():
      colors.add(node.color)
   return len(colors)
```

Metoda init służy do konstrukcji węzła. Węzeł posiada następujące składowe:

- edges lista wierzchołków połączonych z danym węzłem,
- color kolor wierzchołka,
- node_id identyfikator wierzchołka,
- previous_color poprzedni kolor wierzchołka używany do wyznaczania permutacji.

Identyfikator, jak również kolor wierzchołka, mogą być dowolnego typu (liczba, ciąg znaków...). Identyfikatory mogą, ale nie muszą być nadawane automatycznie - są wtedy typu liczbowego. Kolejne identyfikatory pobierane są ze zmiennej "statycznej" Id.

Metoda add_edges pozwala na łączenie wierzchołka z innymi wierzchołkami. Implementacja została przygotowana dla grafów nieskierowanych, a więc podczas dodawania krawędzi tworzone jest od razu wiązanie dwustronne.

Do poruszania się po grafie wykorzystywany jest iterator, który korzysta z algorytmu DFS.

Metoda get_node_of_id pozwala na dojście do dowolnego wierzchołka po identyfikatorze.

Metoda node_count zlicza liczbę wierzchołków w grafie.

Metoda get_colors_count zwraca liczbę kolorów, którymi w chwili obecnej pokolorowany jest graf.

Klasa Node I terator dostarcza interfejs iteratora dla wierzchołka grafu. Udostępnia ona metodę next, która dla danego wierzchołka zwraca kolejny w porządku przeszukiwania w głąb. Przeszukiwanie w głąb

oznacza, że w pierwszej kolejności przechodzimy do pierwszego dziecka danego wierzchołka, a dopiero po powrocie algorytmu do tego samego wierzchołka przeglądamy jego kolejne dziecko. Wykorzystanie wzorca iteratora pozwala na przeglądanie grafu w wygodny sposób - używając do tego pętli for.

Oprócz narzędzia do przeglądania grafu zaimplementowana została też metoda do kopiowania całego grafu. Jest ona zawarta w metodzie clone klasy GraphCloner. Klonowanie grafu jest przydatne podczas wyznaczania możliwych permutacji kolorów. Wystarczy powielić cały graf i zmienić barwę analizowanego wierzchołka.

Funkcja kosztu

```
class CostEvaluator:
 def evaluate(root_node, color_set):
    c, e = self.evaluate_score_for_colors(
      root_node)
    return self.evaluate_cost(color_set, c, e)
  def evaluate_score_for_colors(root_node):
    inspected_edges, c, e = [], {}, {}
    for node in root_node.iterator():
      if node.color not in c:
        c[node.color] = 0
      c[node.color] += 1
      for child_node in node.edges:
        if {node, child_node} not in
            inspected_edges and
            color == child_node.color:
          if node.color not in e:
            e[node.color] = 0
          e[node.color] += 1
          inspected_edges.append(
            {node, child_node})
   return c, e
 def evaluate_cost(color_set, c, e):
    cost = 0
   for color in color_set:
      c_i, e_i = 0, 0
      if color in c:
        c_i = c[color]
      if color in e:
        e_i = e[color]
      cost += -1 * c_i ** 2 + 2 * c_i * e_i
```

return cost

Metoda evaluate oblicza wartość funkcji kosztu dla danego grafu. Algorytm wykonywany jest w dwóch krokach.

W pierwszym kroku obliczane są wartości C_i oraz E_i dla każdego koloru. Metoda evaluate_score_for_colors wykonuje niezbędne obliczenia. Istotne jest, że wszystkie wartości wyznaczane są w czasie pojedynczego przejścia przez graf, dzięki czemu metoda jest wydajna.

Następnie zliczane są wyniki dla wszystkich kolorów znajdujących się w zbiorze. Funkcja evaluate_cost oblicza wartość na podstawie wzoru $f(G) = -\sum_{i=1}^k C_i^2 + \sum_{i=1}^k 2C_iE_i$, gdzie C_i oznacza liczbę wierzchołków o kolorze i, natomiast E_i oznacza liczbę krawędzi, która łączy dwa wierzchołki o kolorze i.

Ponadto klasa CostEvaluator posiada metodę evaluate_score_for_permutation. Pozwala ona na szybkie obliczanie funkcji celu dla permutacji pokolorowania grafu. Metoda przyjmuje parametry:

- node wierzchołek, którego kolorowanie ulegnie zmianie w trakcie permutacji.
- target_color docelowy kolor dla wierzchołka (po permutacji).
- base_c słownik wartości C_i przed wykonaniem permutacji.
- base_e słownik wartości E_i przed wykonaniem permutacji.
- color_set zbiór wszystkich kolorów.

Korzystając z powyższych parametrów metoda wyznacza funkcję kosztu dokonując pojedynczego przejścia po wierzchołku oraz wszystkich jego sąsiadach, a nie po całym grafie. Pozwala to znacząco zredukować czas szacowania funkcji kosztu dla permutacji.

Pamięć

```
Klasa Memory realizuje pamięć poprzez prze-
class Memory:
  def __init__(self, short_term_memory_size):
                                                     chowywanie par (id_{wierzchoka}, kolor) w liście
                                                     memory. Pamięć krótkoterminowa i długoter-
    self.memory = []
    self.short_term_memory_size =
                                                     minowa jest realizowana z wykorzystaniem
                                                     jednej pamięci fizycznej.
      short_term_memory_size
  def add_to_memory(self, node, color):
                                                     Dodanie wpisu do pamięci polega na dopisa-
    self.memory.append((node.node_id, color))
                                                     niu pary (id_{wierzchoka}, kolor) na końcu pamięci.
  def clear_memory(self):
                                                     Metoda clear_memory czyści zawartość pa-
    self.memory = []
                                                     mięci.
                                                     Pamięć krótkoterminowa to n ostatnich wpisów
  def get_short_term_memory(self):
                                                     listy, gdzie n to rozmiar tabu i jest definiowany
    return self.memory[
      -self.short_term_memory_size:]
                                                     zmienną short_term_memory_size.
  def get_long_term_memory(self):
                                                     Pamieć długoterminowa to cała zawartość
    return self.memory
                                                     pamięci.
  def is_in_short_term_memory(self, node, color): Metoda is_in_short_term_memory sprawdza,
    return (node.node_id, color) in
                                                     czy dana kombinacja znajduje się w pamięci
      self.get_short_term_memory()
                                                     krótkoterminowej.
  def is_in_long_term_memory(self, node, color): Metoda
                                                               is_in_long_term_memory
                                                                                         oferu-
    return (node.node_id, color) in
                                                     je analogiczną funkcjonalność dla pamięci
      self.get_long_term_memory()
                                                     długoterminowej.
```

Kryteria stopu

Zgodnie z założeniami przedstawionymi w poprzednich raportach zaimplementowane zostały dwa kryteria stopu:

- maksymalna liczba iteracji,
- maksymalna liczba iteracji bez zmiany najlepszego wyniku.

```
class StopCriteria:
 def __init__(self, max_iters,
      max_iters_without_change):
    self.max_iters = max_iters
    self.max_iters_without_change =
      max_iters_without_change
    self.current_iters = 0
    self.current_iters_without_change = 0
    self.previous_score = None
 def reset(self):
    self.current_iters = 0
    self.current_iters_without_change = 0
    self.previous_score = None
 def next_iteration(self, score):
    self.current_iters += 1
    if self.previous_score is None or
        self.previous_score != score:
      self.previous_score = score
      self.current_iters_without_change = 1
      self.current_iters_without_change += 1
 def should_stop(self):
   return self.current_iters >= self.max_iters
      or self.current_iters_without_change >=
        self.max_iters_without_change
```

Klasa StopCriteria realizuje kryteria stopu. Zlicza ona liczbę iteracji algorytmu oraz liczbę iteracji bez zmiany wyniku i porównuje je z wartościami konfiguracyjnymi ze zmiennych max_iters oraz max_iters_without_change.

Metoda next_iteration jest wywoływana przy każdej iteracji przeszukiwania z tabu. Parametrem tej metody jest najlepsza znaleziona wartość funkcji celu. Funkcja sprawdza czy oszacowanie uległo zmianie.

Metoda should_stop orzeka czy wykonywanie algorytmu powinno zakończyć się na podstawie kryteriów stopu.